

# РЕШЕНИЕ

№ 6769

гр. София, 14.11.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,**  
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6988** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 14, ал. 4 от Наредба №5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявление по схеми и мерки за директни плащания (Наредбата).

Образувано е по жалба, подадена от "ФЛОРА-РД-ВЕЛИНОВ И ПОПОВ" ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.5, ап.18, представлявано от управителя Д. В. чрез пълномощник адв. М. С. против Уведомително писмо изх.№ 01-6300/714 от 11.12.2017г., издадено от заместник изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/, с което не е одобрено прехвърлянето на заявление за подпомагане от „Флора – РД Велинов и Попов“ СД на „Флора – РД – Велинов и Попов“ ЕООД.

В жалбата са изложени доводи за нищожност на оспореното уведомително писмо и моли от съда същата да бъде прогласена. Твърди, че актът е издаден от некомпетентен орган, тъй е издаден от заместник изпълнителния директор, в разрез с чл. 20, т. И и т.3 от ЗПЗП, не е налице делегиране на заместник изпълнителни директори и директори на областни дирекции на фонда в условията на чл.20а, ал.2 от с.з. Заявява, че в нормата не се съдържа възможност да се делегират правомощия за постановяване на откази, респ. за прекратяване на агроекологични ангажменти. Органът, издал оспорения акт, не е носител на административни правомощия по силата на закона, нито е възможна делегация в случая, с оглед на което актът е издаден при липса на

компетентност. Друг довод, водещ до нищожността на процесния акт, според жалбоподателя е издаването му в противоречие с материалния закон. В него не е посочено нито едно правно основание за издаването му, като същевременно противоречи на чл.28 от Наредба №4 от 20.02.2015г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. и чл.264з, ал. 2 от Търговския закон. Моли се за прогласяване нищожност на процесния акт.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява, депозирана е молба от пълномощника адв. С. с искане за даване ход на делото, с нея се поддържа жалбата, представени са доказателства и по същество моли за прогласяване нищожността на уведомителното писмо. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът заместник – изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие" [населено място], не се явява и не се представлява, с писмена молба на пълномощник юрк. Х. от 24.10.2022г. моли да се даде ход на делото, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на евентуална претенция за адвокатски хонорар.

Административен съд София-град, като съобрази становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, които обсъди поотделно и в тяхната съвкупност, приема следното:

По допустимостта на жалбата.

Предвид доводите в жалбата за претендираната нищожност на оспореното уведомително писмо, жалбата се явява допустима, тъй като съгласно чл. 149, ал. 5 от АПК административните актове могат да бъдат оспорени с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Същата изхожда от лице, адресат на акта, чийто права и законни интереси са засегнати от процесното решение.

От фактическа страна.

Няма спор в производството, а се установява и от представените писмени доказателства и административната преписка, че СД „Флора-РД-Велинов и Попов“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и УРН 408185 е подал заявление за плащане с УИН 22/060617/85951 за кампания 2017, като е заявил за подпомагане следните схеми и мерки: Схема за единно плащане на площ (СЕПП); Схема за преразпределително плащане (С.); Схема за плащане на селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания (ЗДП); Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар (ПНДП); Компенсаторни плащания в планински райони (подмярка 13,1/НР1); Схема за обвързано подпомагане – за протеинови култури (С.); Биологично земеделие (мярка 11).

С писмо вх.№02-2500/1674 от 13.06.2017г. Частен съдебен изпълнител М. Б. уведомил ДФ „Земеделие“ за наложен запор върху вземанията на СД „Флора-РД-Велинов и Попов“ с ЕИК[ЕИК] /л.281/. Запорът бил отразен в регистър „Запорирани плащания“

на 13.06.2017г. По образуваното изпълнително дело №20178380402589 ДФЗ изготвило уведомление до ЧСИ с информация по чл.508, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ГПК.

На 18.09.2017г. в ДФЗ била депозирана декларация за прехвърляне на Заявление за подпомагане вх.№ 02-221-2600 от 18.09.2017г. и преобразуваното дружество да станело правоприменник на правата за получаване плащания по ДФЗ /л.25-30/

С писмо вх.№02-2500/1674 от 19.09.2017г. /л.284/ Д. В., в качеството му на управител на „Флора-РД Велинов и Попов“ ЕООД уведомил Изпълнителния директор на ДФЗ, че е извършено преобразуване на дружеството, като е поискал да прехвърли заявлението с УИН 22/060617/85951 към заявлението на „Флора-РД-Велинов и Попов“ ЕООД с УРН 692152. Изготвено било становище от 20.09.2017г. на Дирекция „Правна“, която уведомила дирекция „Директни плащания“ за причините, поради които не можело да бъде вдигнат запора /л.289/.

С писмо изх. №02-2500-1674/28.09.2017г. /л.290/ Зам. Изпълнителният директор на ДФЗ уведомил правоприменника и настоящ жалбоподател за обстоятелствата и невъзможността да се извърши прехвърляне до вдигането на запора. Запорът бил вдигнат след получаване на съобщение за вдигане на заповор с вх.№02-2600/1674 от 10.10.2019г./л.292/

На 15.11.2017г. с писмо вх.№02-221-2600/352 СД „Флора – РД-Велинов и Попов“ с УРН 408185 и „Флора-РД-Велинов и Попов“ ЕООД с УРН 692152 подали съвместна декларация за прехвърляне на заявление за подпомагане /л.20-24/.

С Уведомително писмо №01-6300/714 от 11.12.2017г. за неодобрение на прехвърляне на заявление за подпомагане, издадено от Зам.-изпълнителния директор на ДФЗ, и във връзка с прилагането на чл.8 от Регламент /ЕО/ №809/2014 на Комисията от 17 юли 2014г., след разглеждане на подадената на 18.09.2017г. молба ДФЗ не одобрил прехвърлянето на заявлението за подпомагане, тъй като банковата сметка по изпълнително дело №20178380402585 от ЧСИ М. Б. бил наложен заповор върху вземанията на длъжника по заявление за подпомагане с УИН 22/180515/59086, УИН 22/010716/65928 и УИН22/060617/85951. Не са ангажирани доказателства за оспорване на процесното уведомително писмо от 2017г. до момента.

При осъществяване на контрола за законосъобразност върху административните актове, съдът извършва преценка дали са спазени всички установени в чл. 146 от АПК условия за тяхната действителност.

Съгласно правната теория нищожният административен акт не поражда правни последици, но създава нежелана и опасна привидност, че целените от този акт последици са действително възникнали. Възможните прояви на нищожност могат да бъдат различни. При нищожните актове е налице толкова тежко, основно нарушение на изискванията за законност, поради което актът, въпреки, че притежава някои външни белези на административен акт, въобще не поражда правни последици.

Разгледани на плоскостта на чл. 146 от АПК едно от основанията за обявяване на административен акт за нищожен е липсата на компетентност. Нарушението на

компетентността и в трите и вида – по материя, по място, по степен – водят винаги до нищожност на издадения от некомпетентен орган административен акт. Други основания може да са неспазване на установената форма, но само тогава когато порокът във формата е толкова съществен, че практически се равнява на липса на форма, а от тук и на липса на волеизявление, нищожност има и при нарушаване на административно производствените правила, при което въобще липсва административно правен субект на акта или липсва волеизявление, нищожност е налице и когато акта е лишен от нормативна основа въобще, не е издаден нито въз основа на закон, нито въз основа на нормативен акт или такъв, който е основан на друг нищожен акт.

По отношение компетентността на органа, издал процесния акт: В случая, съгласно чл. 20, т. 2 и т.3 от Закона за подпомагане на земеделските производители /изм. ДВ бр. 58 от 18.07.2017 г., в сила от 18.07.2017 г./ изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ организира и ръководи дейността на фонда и представлява фонда. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция. Като такъв организира и ръководи дейността на Разплащателната агенция и я представлява. Ал. 4 на същия член гласи, че Изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на ДФЗ, изпълнителният директор взема решения за одобряване или отхвърляне на проекти по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателната агенция, в т. ч. по отношение на общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз. На изпълнителния директор на ДФЗ е възложено и да организира, координира, ръководи и контролира всички дейности, които подпомагат и съпътстват основната дейност на фонда/т.13/, а ал.11, ал.2 от УП гласи, че Изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, в т.ч. за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност.

В случая видно от приложената по делото Заповед № 03-РД/1715#1/27.06.2017 г. /л. 311 от делото/, изпълнителният директор на ДФЗ на основание чл. 20, т.2 и т.3 и чл.20а, ал.1, 2 и 4 от ЗПЗП и чл.10, т.1, т.2, т.7 и т.13 и чл.11, ал.2 от Устройствения правилник, е оправомощил П. Д. С., в качеството ѝ на заместник изпълнителен директор на ДФЗ да издава и подписва уведомителни писма за неодобрение/одобрение на прехвърляне на общо заявление за подпомагане по схемите и мерките по директни плащания. Изрично е делегирал и правомощията по издаване и подписване на всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни

плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане, адресирани до кандидатите за финансово подпомагане съгласно чл.1 от Наредба №5 от 27.09.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Съгласно Протокол №114 от заседание на Управителния съвет, състояло се на 15.06.2017г. /л.16-17/, г-жа П. Д. С. е избрана за заместник изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ с ресор „Директни плащания на площ“ и „Информационни технологии“. По изложените съображения съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му от закона правомощия съгласно чл.20, т.2 и т.3 и чл. 20а, ал.1, 2 и 4 от ЗПЗП, чл. 10, т. 1, т.2, т.7 и т.13 и чл.11, ал.2 от УП на ДФЗ, при валидно извършена делегация на правомощия със Заповед № 03-РД/715#1/27.06.2017 г. на изпълнителния директор, поради което и доводите, изложени в жалбата са неоснователни.

Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление, такъв обаче не е процесният случай. Уведомителното писмо е издадено в изискуемата по чл. 59, ал. 2 от АПК писмена форма и съдържа необходимите реквизити, в това число наименование на органа-издател, наименование на акта, адресат, фактически и правни основания за издаването, разпоредителна част, дата и подпис на лицето, издало акта с означаване на длъжността му, пълната липса на които би могло да доведе до неговата нищожност.

Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум) или въобще липсва административно правен субект на акта, или липсва волеизявление. В процесния случай не се установява извършването на съществени нарушения на административно-производствени правила, които биха могли да доведат до нищожност на уведомителното писмо за неодобрение на прехвърляне на заявление за подпомагане с изх.№01-6300/714 от 11.12.2017г.

Съдът не споделя аргументите в жалбата, че актът следва да бъде прогласен за нищожен поради това, че не е издаден въз основа на нито една правна норма и същевременно засяга адресата поради противоречието му с Наредба №4 и чл.264з, ал.2 от ТЗ. Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. В уведомителното писмо е записано, че се издава въз основа на Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол,

мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие, като именно чл.8, Дял първи визира прехвърлянето на стопанства, както е процесният. Следователно противно на изложеното в жалбата, не липсват напълно материалноправните предпоставки, довели до издаването на акта, което да се приеме за толкова съществен порок, водещ до нищожността му.

За пълнота съдът отбелязва, че в българската нормативна уредба чл.14, ал.4 от Наредба №5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявление по схеми и мерки за директни плащания гласи, че при прехвърляне на стопанството приобретателят може да встъпи в правата и задълженията на прехвърлителя по подадено през текущата кампания заявление след одобрението на ДФЗ. Прехвърлянето се извършва чрез декларация по образец. Оспорващата страна е депозирала декларация в нужния образец, следователно тя е инициирала производството по прехвърляне на стопанството в условията на чл.28, т.4 от Наредба №4 от 24.02.2015г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., препращаща към реда по чл.14, ал.4 от Наредба №5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявление по схеми и мерки за директни плащания, в този смисъл приложимата нормативна уредба, пряко свързана с прилагането на Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година е именно уредената в специалния закон ЗПЗП вр. Наредба №5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявление по схеми и мерки за директни плащания ред, а не общия такъв по смисъла на чл.264з, ал.2 от ТЗ. Вътрешните правила – приложение №10 от Правилника на ДДП за одобрение или неодобрение на прехвърляне на заявление за подпомагане изискват проверка допустимост на заявлението и в частност наличието/липсата на заповест. При установяване на наложен заповест в регистър „Заповестирани плащания“ по банкова сметка на прехвърлителя в годината на прехвърляне прави прехвърлянето недопустимо.

Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и единствено, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност. Съдът намира, че при издаването на Уведомителното писмо за неодобрение на прехвърляне на заявление за подпомагане изх.№01-6300/714 от 11.12.2017г. заместник изпълнителният директор на ДФЗ не е упражнил превратно власт, тъй като прехвърлянето на стопанството и встъпването в правата и задълженията на прехвърлителя по подадено през текущата кампания заявление от страна на приобретателя се извършва след одобрението на ДФЗ, което не е самоцелно, а почива на разработени и утвърдени вътрешни правила за одобрение или неодобрение на прехвърляне на заявление за подпомагане /Приложение №10 от Правилника на Дирекция Директни плащания в Държавен фонд земеделие, налични в сайта на ДФЗ/.

В контекста на изложеното, настоящият състав счита, че оспореният акт не страда от порок, който може да обоснове неговата нищожност. Процесното уведомително писмо е издадено от компетентен орган при извършено валидно делегиране на правомощия от страна на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, като актът не е издаден в противоречие с материалния закон и не е лишен от законова опора. Предвид това оплакването за нищожност на оспорения акт е

неоснователно и необосновано и жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК съдът намира за основателно искането на ответника за присъждане на направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съдът намира, че на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер 100 лева на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, във вр. с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 67 състав,

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "ФЛОРА-РД- ВЕЛИНОВ И ПОПОВ " ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.5, ап.18, представлявано от управителя Д. В. чрез пълномощник адв. М. С. против Уведомително писмо изх.№ 01-6300/714 от 11.12.2017г. за неодобрение на прехвърляне на заявление за подпомагане, издадено от заместник изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/, с искане за обявяване на неговата нищожност, като неоснователна.

ОСЪЖДА "ФЛОРА-РД- ВЕЛИНОВ И ПОПОВ " ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.5, ап.18, представлявано от управителя Д. В. да заплати на Държавен фонд "Земеделие" [населено място] разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване чрез Административен съд – София-град пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал. 3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: